

πελαργός

πελαργός, ο, θηλ. **πελαργίνα, η**, ουσ. [<αρχ. πελαργός], ο πελαργός. **1.** αυτός που είναι ψηλός, ιδίως αυτός που έχει ψηλά και αδύνατα πόδια: «θα καταλάβεις αμέσως για ποιον σου μιλάω, γιατί είναι σαν πελαργός». Από την εικόνα του πελαργού που έχει ψηλά και αδύνατα πόδια. **2.** στον πλ. **οι πελαργοί**, (ιδίως στη γλώσσα του ποδοσφαίρου ή του μπάσκετ) οι φίλαθλοι που ακολουθούν την ομάδα τους στα εκτός έδρας, ιδίως στα εκτός χώρας, παιχνίδια: «οι παίκτες μετά τη νίκη τους ευχαρίστησαν τους ηρωικούς πελαργούς της ομάδας». Από την εικόνα των πελαργών που είναι αποδημητικά πουλιά·

- *σ' έφερε ο πελαργός*, εξήγηση που δίνουμε σε μικρό παιδί στην απορία του για τη γέννησή του, επειδή δε θέλουμε να το πονηρέψουμε, αναφέροντας την ορθή διαδικασία·

- *το 'φερε ο πελαργός!* ειρωνικό πείραγμα σε γυναίκα, που γέννησε χωρίς να είναι παντρεμένη.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας